

[Forsvarsministeren.]

marks Anseelse i Udlandet. Det, som man i Udlandet interesserede sig for, var det Danmark, der var Vogter af Adgangsvejene til Østersøen, og efter at det ærede Medlem har udtalt dette i Æbeltoft, er det blevet gentaget baade fra Venstres og fra konservativ Side, men der kommer Gudskelov hver Gang noget nyt til. Ligesom nogle Blomster titter frem tidligt paa Aaret og bebuder Foraaret, saaledes har vi ogsaa nogle Bebudere, naar Militærdebatten nærmer sig, idet der rundt omkring i Bladene kommer Udtalelser fra udenlandske Statsmænd og Politikere og Citater af udenlandske Blade, der alle sammen gaar ud paa at fortælle, hvad det er for noget frygteligt noget, Danmark er i Færd med at lave, naar det nu vil gennemføre en Afrustning.

Udenrigsministeren talte i Fredags om den Side af Sagen, der vender mod Udlandet, men der kunde ogsaa anstilles nogle Betragtninger over den Side af Sagen, der vender indadtil.

Man vil lægge Mærke til, at saa godt som alle Udtalelser beskæftiger sig med Adgangsvejene til Østersøen og Danmarks Stilling i en alvorlig Situation med Henblik paa disse Adgangsveje. Det er ganske rigtigt, at med Hensyn til disse Adgangsveje maa der, naar der bliver Tale om en Bevogtning, være en vis Samvirken mellem Hær og Flaade, men det er dog selvfølgelig Flaaden, man i første Række interesserer sig for, og man spørger om, hvorledes Danmarks Flaades Stilling vil blive i Fremtiden. De fleste Udtalelser drejer sig derfor ogsaa om den danske Flaade, og det er altsaa den Omstændighed, at vi tilvejebringer en Flaadeordning, der ikke tager Sigte paa Løsningen af Kampopgaver, men af Bevogtningsopgaver, man betegner som en Svækkelse af Danmarks Anseelse i Udlandet. Det Spørgsmaal er Gang paa Gang gaaet igennem den konservative og Venstres Presse og gennem Talerne herinde: Hvordan vil Danmarks Stilling være, hvis en Gang, saaledes som bebudet, Kapløbet kommer mellem Flaaderne fra Vest og Øst og vort Afrustningsforslag da er gennemført?

Maa jeg først begynde med at se paa, hvordan vi er stillet i Dag. Det vil ikke vække Modsigelse fra nogen Side, naar jeg siger, at vi i Dag har en Flaade, som neppe kan løse en eneste Kampopgave, ikke en eneste; den Flaade, vi har i Dag, kan kun løse Bevogtningsopgaver. Der er under denne Debat gjort rigeligt Brug af hemmelige Aktstykker, som saa senere har set Dagens Lys, og jeg har ogsaa et Aktstykke — et

Aktstykke, jeg har gjort udførligt Rede for i Finansudvalget, og som stammer fra den Mand, der skal staa som Leder af Flaaden i Tilfælde af Mobilisering og Sikringsstyrkens Formering. Denne Mand har fundet det paakrævet uden Foranledning fra Ministeriets Side at fortælle Ministeriet, hvordan den Flaade er beskaffen, som vi har i Dag. Jeg skal ikke komme ind paa Aktstykkets Enkeltheder, men kun oplæse nogle faa Linier af Slutningen — jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse dertil. Der gøres først Rede for, hvordan Flaaden er, hvilke Opgaver den magter, og hvilke den ikke magter, og saa hedder det til Slut:

„Det vil formentlig af det foregaaende tydeligt fremgaa, hvor ringe man maa anse Flaadens Muligheder for at være for under en Kamp at opnaa et blot nogenlunde tilfredsstillende Resultat. Resultatet maa næsten med Sikkerhed forventes at blive et Nederlag, som for dem, der ikke kender Forholdene, vil synes forsmædeligt. Med Hensyn til Personellet og den Dom, det vil blive fældet over det af Folket efter et tilsyneladende forsmædeligt Nederlag, har jeg anset det for min Pligt at gøre Rede for de virkelige Aarsager, dersom en saadan Eventualitet skulde indtræffe, idet jeg ikke nærer mindste Tvivl om, at Personellet under en Kamp vil gøre alt, hvad der under de givne Omstændigheder er muligt.“

Naar han taler om et „tilsyneladende forsmædeligt Nederlag“, er det, fordi Flaaden kunde se ud til at være stærkere, end den egentlig er; Forholdet er nemlig det, at selv om Flaaden er en Modstander jævnbyrdig, hvad Tonnage angaar, er det givet, at den skal og maa lide Nederlag. Det er dette, der gøres Rede for i Aktstykket.

Saaledes er altsaa Stillingen i Dag.

Jeg vil da sige, at naar nu den konservative og Venstres Presse siger, at vort Forslag nedsetter Danmarks Anseelse i Udlandet, taler om, af hvilken Art vore internationale Forpligtelser er, og indhenter Udtalelser fra Udlandet, saa virker hver eneste af disse Udtalelser udefra som Kølleslag paa det Højre og Venstre, der har haft Magten til at gennemføre en Ordning, som de vilde; i 4½ Aar har Venstre og Konservative haft Flertallet og Magten til at gennemføre den Ordning, de vilde, og den Ordning, vi har i Dag, har disse Partier det hele og fulde Ansvar for.

Efter vort Forslag vil Flaadeordningen blive bedre, end den er i Dag — bedre, end den er i Dag. Den vil ikke være egnet til Kampopgaver, men til Bevogtningsopgaver vil